

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Jsou Vánoce!

*Naše tápající lidstvo čeká na tebe,
betlémské Dítě, jež přicházíš zjevit Boží lásku.*

*Ty, Králi pokoje, nás vybízíš právě dnes, abychom se nebáli
a svá srdce otevřeli dokořán k vyhlídkám naděje.*

Jan Pavel II.

Úvodní slovo

Na závěr letošního adventu si můžeme připomenout mnohokrát prožitou zkušenost: Nejhezčí je těšení!

Těšili jsme se jistě na Vánoce. Za pár dní je budeme prožívat. Má tím naše těšení skončit? Určitě ne: Je ještě spousta jiných krásných očekávání. A právě tohle bych chtěl popřát vám všem k letošním svátkům vánočním: Aby naše očekávání a těšení nikdy nekončilo!

Celý náš život má být těšením. Těšením se do nebe, na Boha, na vyplnění všech úžasných Božích zaslíbení. Vždyť to, co slavíme o Vánocích, je jenom závdavek!

I jubilejní rok, který začínáme, nás má povzbudit v očekávání. Bůh chce dát svoje dary, chce být s člověkem. Církev nám v tomto milostivém roce nabízí ojedinělou příležitost. Stačí se nechat obdarovat, stačí využít možností, které jsou před nás prostřeny. Těšme se na to, co obdržíme!

Váš O. Petr Vrbacký

Informace

- **Nejprve jedna liturgická prosba:**

Při některých bohoslužbách dochází při podávání svatého přijímání ke zbytečným „zácpám“. To proto, že se většina přijímajících tlačí k oltáři zepředu mezi lavicemi. Pak se navzájem vyžduchávají ti, kteří už u přijímání byli, s těmi, kteří teprve chtějí jít, zatímco kolem oltáře zboku a zezadu je volno. Zkuste vy, kteří můžete, udělat pár kroků navíc a rozestavit se po celém obvodu oltářního stupně! Uvidíte, že vše půjde rychleji, klidněji a důstojněji!

- **Vánoční zpívání u jesliček**

s komunitou Emmanuel letos už podruhé nebude v našem kostele, ale na pódiu na náměstí Svobody. Je to možnost oslovit s vánočním poselstvím i širší okruh lidí, než jen návštěvníky kostela, byť hojnější než jindy. Přijďte tedy podpořit oněch pár statečných na pódiu svou účastí „v davu“!

- **Na dvouletou pastorační praxi**

před přijetím jáhenského svěcení byl do naší farnosti ustanoven Radek Mezuláník (mnozí jej znáte z vysílání rádia Proglas). Přejeme mu hojnost darů Ducha svatého a vytrvalosti v dobrém.

- **A když jsme u rádia Proglas:**

V sobotu 15.ledna bude večerní mši celebrvat ředitel Proglasu P. Martin Holík, a to proto, že se jí zúčastní hosté tradičního plesu rádia Proglas. Ale vy ostatní můžete přijít taky!

– PLES –

- **6. ples farnosti svatého Tomáše !!!**

Tradiční farní ples se bude konat v sobotu **8. ledna 2000 v 19 hodin v prostorách Biskupského gymnázia na Barvičově 85.** Lístky s místenkou pro pracující za 100 Kč a pro studenty za 70 Kč, se začnou prodávat od 25. prosince po mších sv. v sakristii. Pokud budete mít zájem, tak si můžete při koupi lístků objednat večeři za 60 Kč, kterou zaplatíte až na plese.

Malé upozornění převážně pro dámy: v sále Bigy je nová parketová podlaha, a proto tam nebudete moci tančit v lodičkách s ostrými kovovými podpatky. Pokud byste chtěli přispět do tomboly nějakým darem, budeme rádi. Můžete jej předat v sakristii.

Kvůli místenkám doporučujeme koupi lístků co nejdříve.

Těší se na Vás Vaši pořadatelé.

– PLES –

- Přesně před rokem jste někteří využili anketních lístků v Tomáškově ke sdělení svých přání a připomínek. Vaše náměty nezapadly, neztrácejte trpělivost!

- **Přihlášky k přijetí do kněžského semináře** se jako každoročně podávají do 15. února 2000 na biskupství. Bližší informace jsou tamtéž či u každého duchovního správce. Modleme se za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti, i za ty, kteří již na tuto cestu vykročili!

• Znovu prosíme o zapůjčení materiálů týkajících se posledního století života naší farnosti. Vše se vám v pořádku vrátí!

• **Diecézní poutní referent sděluje,** že se i nadále mohou hlásit zájemci o pout' do Říma, a to prostřednictvím svého duchovního správce.

• I letos přivezou skauti z Vídně do Brna **betlémské světlo** jako symbol vánočního pokoje a míru v celém světě. Stane se tak v katedrále na Petrově v neděli 19.12.1999 při mši svaté v 9 hodin. Po jejím skončení si mohou před katedrálou převzít světlo všichni zájemci.

• Všichni jste zváni na společné **ekumenické modlitební setkání**, které se bude konat u příležitosti jubilejního roku v neděli 1. ledna 2000 v 15 hodin v katedrále na Petrově. Setkání se zúčastní Otec biskup Vojtěch a zástupci i věřící ostatních křesťanských církví v Brně.

• **Charita – vánoční balíčky**

Jako každoročně i letos připravujeme vánoční balíčky pro naše nemocné a osamělé starší spoluobčany, o které pečujeme. Prosíme vás tedy všechny, kdo můžete pro tento účel poskytnout něco ze svého vánočního cukroví, ovoce nebo ořechů, abyste je přinesli do sakristie – v úterý 21. prosince 1999 mezi 6 a 9 hod ráno (v čase mezi bohoslužbami) nebo večer před i po mši svaté – ve středu 22. prosince 1999 dopoledne mezi 8 a 10 hod (to už budeme vaše dárky třídit a balit). Všem dárčům upřímně děkujeme!

Kaďourkovi

• **Farní knihovna** (v kapli u sakristie) je otevřena každý pátek od 17:00 do 17:30 a po mši sv. do 18:30. Nabízíme duchovní literaturu, životopisy i beletrii.

Co se událo

z farní matriky

V měsíci listopadu byli pokřtěni:

Martin Měřinský	23.8.1999
David Prchal	7.5.1999
Filip Štoss	6.8.1999
Tomáš Ječmínek	27.5.1998
Petr Geryk	1.10.1999
Pavel Geryk	1.10.1999
Robin Šidla	16.7.1999
Jan Kašuba	30.9.1999
Veronika Marie Litterová	20.9.1999

V měsíci listopadu se s námi rozloučili:

Vladislav Veselý	76 let
Karel Frýbort	90 let
Marie Řezáčová	90 let
Anna Miholová	79 let
Marie Lupoměská	89 let
Marie Walnerová	70 let
Marie Ondráčková	89 let
Tomáš Šenkýř	77 let
Milada Neničková	88 let
Marie Bílková	62 let

V měsíci listopadu byli oddáni:

Jaroslav Kašuba a Jana roz. Prajznerová	6.11.1999
--	-----------

IUBILAEUM A. D. 2000

Slavností Narození Páně 1999 (25.12. – Hod Boží vánoční) bude otevřeno slavení Velkého jubilea roku 2000. Slavnostní otevření svatých bran v římských papežských bazilikách budeme moci jistě alespoň letmo zahlédnout na televizní obrazovce, málokterí z nás snad budou mít i to štěstí být při tom osobně.

Ani my ostatní však nepřijdeme zkrátka. Podle přání Svatého otce Jana Pavla II. se má podobné otevření symbolické svaté brány konat ve stejný den i ve všech biskupských katedrálách.

Otec biskup Vojtěch nás tedy všechny zve, abychom se této slavnosti zúčastnili. K tomu chci dodat, že by bylo velmi žádoucí, abychom jeho pozvání my, brněnští katolíci, vzali opravdu osobně. Jubilejní rok je opravdu mimořádná událost, čas velké Boží milosti. Ať i náš vstup do jeho slavení je i po vnější stránce mimořádný! Stojí to i za tu oběť, kterou si naše účast možná vyžádá – Bůh umí být velkorysý!

Přijďte tedy pokud možno všichni: Staří i mladí, rodiče s dětmi, všechna společenství, ministranti, skauti, zpěváci, všichni, kdo ještě máte srdce schopné nadšení a alespoň trochu chodící nohy. Nepotřebujete víc než kancionál, můžete si vzít i svíce do průvodu /svíce by měly být k dispozici i na místě/, a samozřejmě teplé oblečení.

Abychom se mohli zúčastnit i my kněží, nebudou v brněnských kostelích

na Hod Boží vánoční obvyklé večerní bohoslužby.

O programu slavnosti i o jejím smyslu necht' nyní promluví ten, který nás k ní zve:

Milé sestry, milí bratři,

obracím se na vás uprostřed adventní doby, abych vás všechny podle přání Svatého otce pozval na zahájení Jubilejního roku 2000, do kterého vstoupíme slavnou liturgií v den Narození Páně 25. prosince 1999 v 17.00 hodin v chrámu sv. Jakuba v Brně. Odtud se průvodem s Evangeliařem odebereme do katedrály na Petrově, kde bude sloužena mše svatá.

Přeji si, abychom účastí na této slavnosti byli všichni spojeni nejen k hlubokému prožití Vánoc, ale i otevření působení Boží milosti a milosrdenství pro celý Svatý rok přinášející hojnost darů Ducha.

Těším se na setkání s vámi.

Váš biskup Vojtěch

Ministranti

rozpis služeb

Sobota 25.12.

6:00 Tomáš 7 Prokop 6

7:45 Štěpán 26

9:00 Filip 4

11:00 Martin 18 Lukáš 2

Neděle 26.12.

6:00 Pavel 11 Štěpán 14

7:45 Francek 15

9:00 Petr 23

Neděle 26.12.

11:00 Dan 13 Vašek 5

Sobota 1.1.2000

6:00 Tomáš 7 Kuba 19

7:45 Martin 18

9:00 Šimon 28

11:00 Štěpán 16 Prokop 6

Neděle 2.1.

6:00 Štěpán 14 Dan 13

7:45 Lukáš 8

9:00 Petr 23

11:00 Francek 15 Mates 3

Sobota 8.1.

17:30 Tomáš 7 Kuba 19

Neděle 9.1.

6:00 Prokop 6 Štěpán 16

7:45 Štěpán 26

9:00 Lukáš 2

11:00 Šimon 28 Martin 18

Sobota 15.1.

17:30 Petr 23 Dan 13

Neděle 16.1.

6:00 Mates 3 Vašek 5

7:45 Filip 4

9:00 Francek 15

11:00 Lukáš 8 Štěpán 14

Sobota 22.1.

17:30 Štěpán 16 Prokop 6

Neděle 23.1.

6:00 Šimon 28 Martin 18

7:45 Lukáš 2

9:00 Štěpán 26

11:00 Tomáš 7 Kuba 19

Jak se ministrovalo dřív

vzpomínky

Drazí čtenáři Tomáška,

rád bych se s vámi podělil o pár vzpomínek na léta svého ministrování v kostele sv. Tomáše.

Začal jsem ministrovat jako tříletý kluk koncem roku 1957. Tehdy bývaly roráty brzy ráno asi v 5,15 hod. Se starším bráchou Františkem, který byl již „ostříleným“ ministrantem, ministroval totiž už 4 roky, jsme na ně pravidelně chodívali. Jednou přes noc napadlo hodně sněhu a abychom přišli včas bylo třeba v tomto sněhu běžet. Samozřejmě, že jsem o pět let staršímu bráchovi nestačil. Vzal mě tedy občas na záda a kus cesty poponesl. Díky tomuto systému jsme přišli včas.

Někdo z tehdejších sousedů to však udal a tatínek musel jít do školy, kde se na něj obořil ředitel: „Nejen, že ten váš starší syn chodí do kostela, ale tahá tam i toho mladšího.“ Tatínek odpověděl, že kluci tam chodí dobrovolně, a že jim v tom bránit nebude. Ředitel dále vyhrožoval, že prý v Sovětském svazu takové děti odebírají rodičům a dávají na převýchovu do speciálních ústavů. Tatínek, který byl zahraniční voják, statečně odpověděl, že za 2. světové války bojoval za svobodu Československa a ne za útisk, a pokud by někdo chtěl něco takového udělat, on půjde za prezidentem. V té době, když

byl tatínek u ředitele jsme se za něj doma před obrazem Nejsvětějšího srdce Páně s maminkou a bráchou modlili, aby měl Ducha sv. a aby vše dobře dopadlo.

A skutečně, z výhružek se neuskutečnilo nic a my jsme ministrovali dál.

Hlavními osobnostmi, které se o nás ministranty staraly byl pan Ludvík Kolek a pan Česlav přísný a spravedlivý. Pak se ale i pan Česlav během krátké doby velice změnil. Vyzařovala z něj už ne přísnost, ale láska a pochopení. V té době, bylo to koncem 60. let, nám s bráchou po jedné službě nabídl, jestli s ním nechceme zajet na Vranov k P. Marii. Rádi jsme souhlasili. Jeli jsme jeho malou Fiatkou a společně se na tomto poutním místě před hlavním oltářem pomodlili.

Za pár dní po té jsme se dozvěděli, že pan Česlav odjel – emigroval do Říma studovat teologii. A ta cesta na Vranov byla vlastně jeho rozloučení s drahým místem a prosbou k P. Marii o ochranu.

Jednou v zimě asi roku 1977 nás „děcka od Toma“ pozvala paní Julie k nim domů, kde měli řadu nádherných obrazů od pana Kolka. A pana Kolka jako autoa požádala, aby nám něco pověděl o kultuře. On odpověděl, že by spíše hovořil o kultuře Ducha.

A sdělil nám řadu nádherných myšlenek o tom, jaký má být náš vztah s Bohem, a že Jej můžeme zpřítomnit mezi námi, když žijeme Ježíšova slova: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jmenu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ „Jak bychom se

dívali na kněze, který může sloužit mši sv. a neslouží ji?! A my máme podobnou možnost – mít Ježíše mezi námi, když jsme v Jeho jménu, tj. ve vzájemné lásce, v modlitbě . . . Hleďte vy sami způsob, jak toto žít.“

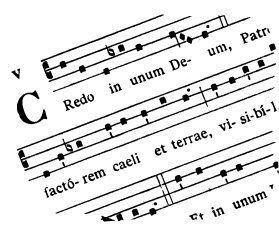
Tato jeho slova některé z nás velmi silně zasáhla a ovlivnila celý následující život.

Když se začátkem července 1999 uskutečnilo na Velehradě *Setkání hnutí a nových komunit s biskupy* bylo zajímavé vidět, jak velká část představitelů církevních hnutí nebo členů komunit (jako např. Komunita Emmanuel, Schönstattské hnutí, Cursillo, Hnutí fokoláre . . .) pochází právě z tohoto společenství v kostele sv. Tomáše.

S vděčností za všechny milosti

Dalibor Slavíček

Malé kulaté výročí s hranatými notami

Vy, kteří chodíte na nedělní chorálku, si snadno domyslíte, že se kulaté výročí týká gregoriánského zpěvu, který je dosud zaznamenan v původní hranaté notaci. Letos 21. prosince 1999 je tomu 45 let, kdy na slavnosti sv. Tomáše, apoštola, v roce 1954 poprvé zpíval nově založený sbor gregoriánského chorálu.

Nějakou dobu před tím byl založen konvent ministrantů při našem kostele. Bylo to už v době reálného socialismu, který zrušil prakticky všechny mládežnické spolky, takže naráz tu bylo dost věřících chlapců a zvláště studentů, kteří mohli soustředit svůj zájem na bohoslužbu. Konvent si předsevzal sloužit při svatých tajemstvích co nejdůstojněji a nejvěrněji. A tak se začaly horlivě studovat liturgické předpisy, ale také organizační řád, a to z prosté nezbytnosti, protože bylo období, kdy malých i dospělých ministrantů bylo na sto dvacet!

Bylo to před II. Vatikánským koncillem. Západní církev měla dosud jediný mateřský jazyk a tím byla latina a jediný liturgický zpěv a tím byl gregoriánský chorál, jehož kořeny sahají až do starověku. Jeho název je odvozen od papeže Řehoře Velikého (†604), který se zasloužil o jeho rozkvět a rozšíření.

Ministranti, kteří se do věci zakousli, si museli osvojit nezbytnou část církevní latiny a brzy si uvědomili, že je sice při bohoslužbě většinou recitována, ale při slavnostech zpívána, a že bez chorálu liturgie nemůže být úplná. A byl to budoucí P. Česlav Novotný, který svou důsledností prosadil, že se chorálu začali učit všichni ministranti. Z nich se později vyčlenili ti, kteří měli předpoklad vystoupit na veřejnosti, a to malí i dospělí. A tak před 45 lety zpívali muži, kteří se střídali se sborem chlapců. Sbor tedy nebyl založen jako těleso se zvláštním hudebním zaměřením, ale jako chór farního konventu, který měl přispět k úplnosti římské bohoslužby ve farnosti se vším všudy.

Ovšem doba byla podobným aktivitám krajně nepříznivá. Komunistický režim už tehdy zničil u nás hierarchickou strukturu církve a jeho pozornost se soustředila na běžný náboženský život. Církevní tajemníci naléhali na správce naší farnosti, aby sami kněží omezili činnost ministrantů, zvláště dospělých. Útok proti nim začal uvězněním P. Václava Razika, který byl duší podobných aktivit a zvláště Studentské katolické akce. Za ním zmizeli ve vězení někteří z ministrantů a jiní v dlouhodobé vojenské službě u PTP (Černí baroni).

Pod tímto tlakem zanikl sbor malých zpěváků a na počátku let šedesátých režim zaútočil na sbor dospělých. Všichni členové byli vyslýcháni v bohunické věznici, a přestože nebyla prokázána žádná protistátní činnost, sbor byl prokuraturou zakázán. Je třeba podotknout, že sbor tehdy zpíval v liturgickém oblečení u oltáře, takže kontrola byla velmi snadná.

Když přešel první šok, bylo dohodnuto s tehdejší správce kostela P. děkanem Kulhánkem, že by jádro sboru mohlo zpívat na kůru. Kolem něho pak vznikl nový kádr zpěváků; a protože v tom čase začalo

předjarní politické tání, sbor se opět vrátil k oltáři. Po roce 1968 byl sbor opět ostře sledován Státní bezpečností, ale zastrašit se už nenechal a přežil – zřejmě jako jediný tohoto druhu u nás – až do revoluce 1989.

Dnes, přes bohatou nabídku nejrůznějších aktivit, pro mládež i dospělé, se věrnost myšlence stává znovu aktuální. Církev sice po II. Vak. koncilu povýšila všechny národní jazyky i zpěvy na liturgické, ale stále obrací pozornost k původní církevní řeči a zpěvu. Její doporučení jsou uskutečňována v mnoha kláštřích světa, ale také prostřednictvím laických sborů, které nově objevují krásu a autenticitu gregoriánského zpěvu.

Chórová praxe, kvůli které byl zdejší sbor založen, neklade na první místo hudební složku chorálu, ale chápe jej především jako společnou modlitbu, která nás prostřednictvím chorálu zapojuje do jediného chóru univerzální církve dvou tisíciletí.

L.K.

Slovo nemocným

Otče, odpusť jim. . .

Lk 23,24

Když je člověk nemocný a musí delší dobu ležet a je často sám, prochází mu v myšlenkách celý minulý život. Při tom si může uvědomit, že existuje někdo, kdo mu třeba v minulosti ublížil a komu ještě neodpustil. Od události už možná uběhlo hodně času, takže vzpomínky nejsou přesné. Čím

víc však člověk o věci přemýšlí, tím víc se utvrzuje v jistotě, že právo je na jeho straně a že tehdy jednal správně. Takové přesvědčení si vytvoří i tehdy, když to tak ve skutečnosti není, protože s odstupem času pomalu zapomíná na některé okolnosti, které vzájemné jednání ovlivnily, stále si připomíná svoje kladné postoje a zapomíná na to, co dobrého udělal ten druhý. U něj vidí hlavně to, co bylo negativní a co ho tak zranilo.

Dokud se však člověk nevyrovná ve své duši s tímto zraněním a není schopen druhému chybu odpustit a zapomenout na ni, nemůže dosáhnout skutečného pokoje ve své duši. Časem se vzájemná nevraživost prohlubuje a stále více zatvrzuje srdce člověka a brání mu, aby nabídl ruku ke smíru a odpustil. Forem nepřátelství mezi lidmi je mnoho a mají různé stupně. Vždy však jsou zlem, které narušuje vztahy mezi lidmi. Někdy to může být jízlivý úsměšek, zraňující slovo anebo i ledové mlčení. Hlavní zloba je však v duši člověka a tam může být hluboká nenávisť vůči druhému, i když se navenek slušně zdraví a odpovídají si na pozdrav.

Často je na začátku nepřátelství mezi lidmi jenom nepochopení správného smyslu nějakého výroku nebo poznámky, nesprávně tlumočený názor anebo nechtěný záměr. Během času se však z malého odporu proti druhému člověku může vytvořit nepřátelství, které se velmi ne snadno usmíruje. Odstranit takový vztah může jenom dokonalé odpuštění. Takový skutek může být pro člověka velmi těžký,

ale do duše toho, kdo ho vykoná, přinese opravdový pokoj a hlubokou radost, a tím usnadní snášení všeho, co nemoc přináší. Duševní vyrovnanost přispěje i k tělesnému uzdravení.

Udělat první krok, využít vhodné příležitosti, prolomit hráz nepřátelství a nabídnout ruku ke smíru, je velmi těžké, vyžaduje to hodně síly a pokory, ale výsledek stojí za toto úsilí, protože přinese pokoj do duší lidí, kteří se na tomto špatném vzájemném vztahu podíleli, a nepřímo ovlivní i lidi, kteří o tomto stavu věděli.

Vzorem takového jednání je pro nás sám Ježíš, který na Kalvárii prosil nebeského Otce, aby odpustil vinu těm, kteří mu způsobili toto smrtelné utrpení. On nám dá každému dost sil a schopností, když ho budeme chtít v jeho chování napodobovat. V dějinách církve bylo nesmírné množství mužů a žen, kteří Krista v jeho jednání následovali. Oni nám ukazují, že je možné jednat podle Kristovy vůle, a mohou se za nás u Boha přimlouvat, když je o to budeme prosit.

Pán Bůh nás k sobě může přivádět vším, co prožíváme, a všechno nás může přivádět k odstraňování našich chyb a hříchů, když budeme mít dobrou vůli. Cesty, po kterých nás Pán vede jsou pro nás někdy nepochopitelné, ale vždy jsou pro nás nejvhodnější. Záleží jen na nás, jak budeme ochotni s Bohem spolupracovat a plnit jeho vůli.

O. Josef Šik

Vánoční rozhovor

s Opatřilovými

Pěstounskou rodinu Opatřilových, která přijala 6 dětí potkáváte v naší farnosti. Otec rodiny Mirek je ředitelem Sdružení pěstounských rodin, které pomáhá jak manželům rozhodujícím se pro pěstounskou péči, tak těm, kteří už v rodině pěstounské dítě mají. Jeho žena Hanka vytváří všem domov a právě s ní je tento předvánoční rozhovor. Snad mohu ještě prozradit, že oba manželé byli profesionální basketbalisté.

Hanko, jak prožíváte předvánoční čas?

Když občas dělám s některým redaktorem rozhovor, první otázka je: Jak to stíháte?

Moje odpověď zní: Já to nestíhám. Mnoho let se snažíme o klidné prožití adventu a Štědrého dne. Zatím se to nedaří. Víím co chci, jak by to mělo být, ale to víte... Je však pravda, že na Štědrý den přichází moment úplného zklidnění. To když odcházíme na odpolední „půlnoční“. Tam ze mne spadne všechno napětí a je pohoda. U dětí to zřejmě funguje opačně, jak se blíží večer napětí jaké budou dárky roste. Po mši sv. se vrátíme domů, je slavnostní večere, modlitba, zazvoní zvoneček jde se ke stromku. Střídáme se v rozbalování dárků a vzájemně si při tom povídáme. Kdyby dal každý každému jen jeden dárek je to 56 dárků. Rozbalování ještě prodloužujeme

společným zpíváním , divadlem nebo si něco přečteme - to připravují naše děti a nás to vždy mimořádně těší. Nikdy se nestalo, aby někdo na někoho s dárkem zapomněl, třeba i na kočky. Tatínek každý rok tvrdí, že nic nechce, že ty „hromady“ nemá rád. Stejně vždycky plno dáreků dostane.

Co pro vás a pro vaše děti znamená domov ?

Domov je, když se máš kam vrátit. Říkáme dětem, že jsme na jedné lodi a jedině úsilím celé posádky může loď plout. Často o tom mluvíme, že chceme mít domov jako přístav jistoty a klidu. Když sedíme všichni spolu u stolu, říkáme si často i nepříjemné věci a někdy se divím, že může našim dětem ještě chutnat. Nikdy však nezůstáváme u vzájemné kritiky, ale končíme naše rozmluvy pochvalou. Jsem vděčná, že s námi naše děti otevřeně mluví a že já mohu mluvit s nimi.

Jak se vám podařilo předat dětem víru?

Ty starší děti, které k nám přišly, neměly zkušenost se slavením Vánoc. Když jsme se třemi z nich před lety přijížděli z jednoho dětského domova ke katedrále, uviděly kříž se zlatým Kristem a ptaly se, kdo to je. Odpověděla jsem, že za ním budeme chodit každou neděli a o svátcích, a že ho tak poznají. Ve starším věku byl a je důležitý zážitek společenství ve farnosti, ve skautu, ve sboru a jinde. Bez toho bychom to těžko zvládali. Ze začátku nám hodně pomohl P. Jiří Kaňa ze Sedmíkráskem. Víme také, že se na nás

děti stále dívají, jak žijeme. To je pro ně nejdůležitější část výchovy.

Modlíme se většinou před večeří, protože jsme u stolu všichni. Tento rok jsme přidali další společnou modlitbu po večeři se čtením Písma. Překvapilo nás, jak dobře to děti přijaly, jak biblické texty rozjímají a dokážou o nich vykládat. Jak to bude s osobní vírou každého z našich dětí až se postaví na vlastní nohy nemohu vědět. Sama zažívám, jako každý, pochybnosti i konverze, oddálení i návraty.

Myslím že fungujeme jako každá jiná rodina, máme starosti i radosti, ale vždycky si říkám, že pro naše děti už hůř bylo. Jsou u nás pevně zakotveny a ví, že zde budou přijati za každých podmínek.

Děkuji za rozhovor

Koutek pro rodiny

• Nápad pro příští rok

ZAVĚŠENÉ KRABICE

Vezmeme menší krabici (třeba od bot), společně ji s dětmi vyzdobíme a umístíme ji na viditelném místě v obýváku. Po celý týden pak může kdokoliv z rodiny do této krabice vložit nenápadně pro někoho něco dobrého, nějaký nápad, příjemné překvapení, pozvání do kina, na koncert, na výlet atd. V neděli po obědě se potom rodina sejde a společně krabici otevře.

Z farní charity

• Adopce na dálku

Dne 14. června, 23. září a 1. října t. r. jsme odeslali na konto Arcidiecézní charity Praha z vašich finančních darů celkem Kč 8000,- na podporu dokončení stavby technické školy v Indii. Nyní jsme obdrželi od ředitele ACH Praha pana Jaroslava Němce dopis, jehož větší část otiskujeme:

Vážení přátelé
projektu 'Adopce na dálku',

jménem Arcidiecézní charity Praha Vás zdravím a zasílám několik informací.

Dne 1. listopadu se v Praze ve Smetanově síni Obecního domu uskutečnil benefiční koncert, o kterém jsme Vás informovali. Děkuji touto cestou sponzorům a Vám všem, kteří jste svým příspěvkem pomohli. Výtěžek koncertu byl určen ve prospěch dostavby technické školy v Indii a zčásti na azylové ubytování lidí v nouzi. Pro informaci uvádím, že díky Vám jsme do Indie již zaslali 285 000 Kč. Jedná se o mimořádnou platbu sestře Goretti na dobudování technické školy. Ještě jednou díky všem a každému zvlášť. Potvrzení pro daně z příjmů všem dárcům, kteří finančně podpořili koncert bude zasláno do 15. 12. 1999.

Dále mi, přátelé, dovoluji, abych Vás jménem všech pracovníků Arcidiecézní charity Praha pozdravil a popřál Vám radostný vstup do adventní doby.

V těchto dnech jsme oslavili Slavnost Krista Krále a zakončili tak další církevní rok. První nedělí adventní vstupujeme do dalšího církevního roku, který bude zároveň rokem velkého Jubilea 2000 let od Kristova narození. Letošní Advent má tak nádech něčeho mimořádného. Máme příležitost se hlouběji zamyslet nad tajemstvím Kristova vtělení a příchodu na svět.

Nenechme se pohltnout tlakem světa kolem nás. Křesťan by měl být živou nadějí pro své okolí. Letošní – Jubilejní Advent tak může být příležitostí si tyto hodnoty uvědomit a připravit se na svátky narození Ježíše Krista.

Dovoluji si Vám i Vaším blízkým popřát radostné a milostiplné svátky vánoční a Boží ochranu v novém Jubilejním roce.

S křesťanským pozdravem

Ing. Jaroslav Němec

ředitel ACH Praha

V současné době zavádí Česká pošta nové červené poukázky typu A-V. Dosavadní zelené poukázky již nebudou od 1. 1. 2000 v platnosti. Tato změna se týká Vás všech, kteří posíláte finanční prostředky na podporu projektu 'Adopce na dálku', Mnozí jste se již možná s novými poukázkami v praxi seznámili, ale pro všechny případy Vám zasíláme krátkou informaci, jak poukázky vyplňovat.

Poukázka má pouze dvě části (sloupečky). Levá část zůstane po zaplacení odesílateli, pravá (větší) zůstává na poště. **V levé části** shora předtištěné poukázky je třeba vyplnit **částku** (číslicemi – před Kč), **variabilní symbol** (číslicemi – podle volby – viz níže), **odesílatel** (textem – jméno a adresu + PSČ).

V pravé části shora předtištěné poukázky je třeba vyplnit **částku** (číslicemi – psát zprava v rámečku Kč), **variabilní symbol** (číslicemi – psát zprava v rámečku V.symbol), **částku** (slovy – v rámečku slovy), **odesílatel** (textem – celé jméno a adresu + PSČ).

Poukázky vyplňujte prosím zásadně tmavou barvou – nejlépe černou nebo tmavě modrou. Ze zkušenosti ostatních církevních organizací víme, že nejasná barva a nečitelnost způsobuje, že poštovní stroj

nebude schopen Vaši platbu identifikovat. Pro případné nejasnosti přikládám kopii vzorově vyplněné poukázky.

Variabilní symboly Arcidiecézní charity Praha

Variabilní symbol	Částky v Kč ročně
Adopce na dálku – Litva, Lotyšsko 733	5.200 Kč
Adopce na dálku – Indie 734	4.400 Kč
Adopce na dálku – Technická škola 760	dobrovolné částky

Tento vzor vyplněné nové poukázky jsme se rozhodli otisknout, poněvadž Vám může pomoci i při vyplňování poukázek jiných majitelů účtů, kteří budou muset rovněž od 1. ledna 2000 na nové poukázky přejít.

Kaďourkovi

VZOR NOVÉ VYPLNĚNÉ POUKÁZKY

Poštovní poukázka A - V Podací lístek		Poštovní poukázka A - V	
 cena podací znaky 4.400 Kč h		Částka Kč 4400 h S. kód 11 Tr. kód 110	
Adresa majitele účtu Arcidiecézní charita Praha Londýnská 44 120 00 Praha 2		Číslo účtu 000000000000000007490111	
Č. účtu 749-011/0100		Kód banky 0100 V. symbol 734	
Název a sídlo banky KB Praha 1		K. symbol 0379 S. symbol	
Adresa majitele účtu Arcidiecézní charita Praha Londýnská 44 120 00 Praha 2		Slovy Čtyřtisíc čtyřista	
Odesílatel Petr NOVÁK Máčkova 1 746 01 OPAVA 1		Název a sídlo banky KB Praha 1	
Účet platby Č. účtu / 5100		Čtecí zóna - nevpisujte žádné údaje 78199	
00000000007490110100037911/110+			

Mikulášská

na Petrinu

Bylo za pět minut tři. Vše bylo připraveno na davy dětí s rodiči, které se každoročně hrnou do tělocvičny na Petrinu, kde se Mikulášská už tradičně odehrává. Ale davy nikde. U stolečku, kde Drobek psala cedulky se jmény nestály fronty dětí a pan vrátný si dole musel myslet, že se snad žádná Mikulášská nekoná, protože kolem něj prošlo asi jen 20 dětí.

Když jsme si uvědomili, že nás víc nebude, (a to chvíli trvalo) mohlo se začít. Na pódiu nás uvítali Křemílek s Vocho můrkou, kteří nás pak provázeli celým programem. Ve skoro rodinné atmosféře, která vládla v sále, předvedla družinka Vlaštovek svoji scénku – detektivní příběh se zajímavým rozuzlením. No, napadlo by vás ukrýt ukradenou drahocennou perlu do kostky mýdla ?

Křemílek s Vocho můrkou se zase starali o veliké vejce a museli si přitom dát pozor na všudypřítomného záškodníka, tchoře Čuperku, který si nakonec pěkně natloukl nos. (I když nebylo zprvu jasné, jestli si natloukl Čuperka nebo Vocho můrka.)

A pak se čekalo už jen na svatého Mikuláše. Písnička „Svatý Mikuláš“ zazněla asi třikrát, než se konečně objevil. Hezky se s námi přivítal a každému pověděl laskavé slovo a odměnil ho dárečky. (Jen ke Křemílkovi měl nějaké výhrady, ale když slíbil, že se polepší, tak taky dostal svůj balíček.)

Nakonec jsme si od svatého Mikuláše zapálili svíčky a zakončili společnou modlitbou a zpěvem.

A na závěr vzkaz pro ty děti, co tam nebyly: Svatý Mikuláš se na vás těší příští rok!

— ksk —

Pro bystré hlavy

KLÍČ:

domů 1 2 3 4
pase 5 6 7 8
jé 9 10
Batul 11 6 12 13 14

Zdobení perníčků

je oblíbenou akcí zejména těch, kteří rádi ulizují krém. Nedělní odpoledne 28. listopadu přineslo však i možnost vyžití nadějným výtvarníkům naší farnosti. A tak z perníčků ve tvaru hvězdiček vznikaly pavučinky, mnohý čert připomínal po nazdobení černocho z kmene Hulá hulá a matematictí nadšenci pokrývali nevinná srdíčka záhadnými vzorci, nad nimiž by kdekterý pan docent kroutil hlavou. Perníčky pro nás napekly velké holky ze spolča (a pak, že vysokoškolačky jsou levé na vaření!) a krém a kornoutky připravila Anička Voříšková. Všem jim patří dík a nadšené 3x hurá. Křičte s námi: HURÁ, HURÁ, HURÁ.

pozn. redakce: S Aniččinými kornoutky mohou zdobit i úplně malé děti, a tak příští rok zveme všechny odvážné maminky – o odvaze dětí nepochybujeme – aby se také zúčastnily. Předběžný termín 26. listopadu 2000.

Mikulášská besídka

pro nejmenší

Ve středu 1. 12. jsme se všichni sešli o půl čtvrté a zkoušeli jsme divadlo. Hráli jsme o Sněhurce a sedmi trpaslících. O půl páté už začaly přicházet malé děti na Mikulášskou besídku.

Otec Jiří přivítal děti i dospělé a začalo divadlo. Měli jsme kostýmy a já byla trpaslík Kejchal, potom bludička a králíček. Bylo to úžasné, jak zlá královna pukla. Občas jsme se moc nasmáli.

Potom požádala Sojka, aby šli děti dopředu a zazpívaly s námi. Já zpívala totéž a moc se mi to líbilo. Zpívali jsme 2 písničky. Už nevím jaký.

Nakonec přišel svatý Mikuláš. Taky jemu jsme zazpívali. A pak svatý Mikuláš rozdál všem dětem jeden pytlíček, ve kterém byly perníčky. Doufám, že se to všem dětem líbilo.

Gabča, 8 let

Vánoční pohádka

„Mami, podívej, tady mají tu bezvadnou hmotu, co po vymodelování sama ztuhne,“ jásala Anička. „Mami, uděláme si z ní betlém, prosím,“ žadonila. A vánočně naladěná maminka souhlasila.

Doma se večer pustili i s tatínkem a bráškou Vojtou do milé práce. Postavičky

přibývaly a maminka vyprávěla tak známý příběh o narození Ježíška. „Mami, ti pastýři donesli Ježíškovi tolik darů, to byly určitě bohatí stejně jako ti tři králové, že?“ ptal se malý Vojtíšek a zároveň se pokoušel vymodelovat malého pasáčka s jehňátkem.

„Ale kdepak, pastýři byli chudí,“ ujal se vysvětlování tatínek, „oni sami měli málo, ale přesto dokázali dát ještě chudší svaté rodině své dárky. Nikdo nebo alespoň málokdo na světě je tak chudý, aby nemohl dát něco druhému, který to právě potřebuje. Může to být zdánlivě malý dárek - třeba jen modlitba, úsměv, jen to, že na druhého myslíme, a přece je to mnohdy větší dar, než ten, který lidé považují za velký, protože je měřitelný penězi.“ „A právě ti pastýři nám připomínají, kolik je ve světě potřebných lidí, kterým právě my můžeme přinést svůj dar, jako oni malému Ježíškovi. To jsou potom ty pravé Vánoce,“ přidala se maminka. „Jé, to je ale krásný betlém, ten se nám podařil,“ zaradovala se Anička nad společným dílem. „Vánoce, už můžete přijít, jsme na vás nachystaní.“

Jarka

Zpíváme

z kancionálu

V době vánoční zaznívá vždy na konci mše svaté slavnostní „Narodil se Kristus Pán“. Pro ty, kdo pozapomněli text a zrovna nemají po ruce kancionál, otiskujeme jeho znění:

Narodil se Kristus Pán,
veselme se,
z růže kvítek vykvet nám,
radujme se;
z života čistého,
z rodu královského
nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest,
veselme se,
ten na svět poslán jest,
radujme se;
z života čistého . . .

Člověčenství naše,
veselme se,
ráčil vzítí na se,
radujme se;
z života čistého . . .

Goliáš oloupen,
veselme se,
člověk jest vykoupen,
radujme se;
z života čistého . . .

VÁNOCE 1999 A NOVÝ ROK 2000

VE FARNOSTI SV. TOMÁŠE

• Příležitost ke svátosti smíření

bude od pondělí 20.12. do čtvrtka 23.12.1999 vždy od 15 hodin odpoledne až do večera podle potřeby. Jako vždy prosíme: Vykonejte si předvánoční svátost smíření raději dříve – ušetříte čas i nervy nejen sobě.

POŘAD BOHOSLUŽEB

Štědrý den (24.12.1999)

Na Štědrý den budou ještě mše sv. v 6.30 a 7.30 jako ve všední den. V 16.00 bude Vánoční mše pro děti. Půlnoční mše sv. začne ve 24.00 hod a bude ji v přímém přenosu vysílat Český rozhlas stanice Praha. Při ní zazní Brixiho Missa Pastoralis.

Hod Boží vánoční (25.12.1999)

– Slavnost Narození Ježíše Krista

6.00, 7.45 (latinská), 9.00 (F.X. Brixii – Missa Pastoralis), 11.00 hod.

Večerní mše svatá NEBUDE – viz informace o zahájení Velkého jubilea.

Od 14 hodin bude otevřen kostel pro návštěvu u jesliček.

Tradiční vánoční zpívání s komunitou Emmanuel letos se stejně jako vloni uskuteční v 15 hodin na náměstí Svobody.

Druhý svátek vánoční (26.12.1999)

– Svátek Svaté Rodiny

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer 19.30 hodin Obnova manželských slibů se letos bude konat zvláště až během jubilejního roku.

Čtvrtek (31.12.1999)

– Poslední den občanského roku

– Jubilejní den díky za uplynulé tisíciletí
ráno mše sv. 6.30 a 7.30 hod.

večer mše sv. v 17.00 hod. (!) na poděkování za přijaté dary, po ní asi do 19 hodin eucharistická adorace s komunitou Emmanuel

Nový rok 2000 (1.1.2000)

– Slavnost Matky Boží Panny Marie

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer 19.30 hod.

2. neděle po Narození Páně (2.1.2000)

6.00, 7.45 (latinská), 9.00, 11.00, 19.30 hod.

V ostatních dnech vánoční doby budou bohoslužby podle pravidelného pořádku.

